

Kl. 16:17

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Med hensyn til devalueringer, altså hvordan forringelser af kronens værdi påvirker prisstigninger, har jeg alene henvist til historiske eksempler, for alt andet bliver jo spekulativt. Nej, lad os kigge på, hvordan det rent faktisk er gået, og det, der for mig står som den store rædsel, er, hvordan der blev ført økonomisk politik i 1970'erne. Vi er nogle, der stadig væk kan huske det. De der stadige nedskrivninger af kronens værdi førte jo til, at prisstigningerne i Danmark simpelt hen eksploderede. Vi havde jo tocifrede inflationstal. Vi havde renter, ja, jeg tror, fru Pia Adelsteen var inde på det, på 21 pct. Jeg hører også til dem, der i sin tid købte hus til renter af den størrelse. Jamen i dag vil ingen jo rigtig tro på, at det var sådan, men det var jo realiteten. Det var virkningen af hele tiden at nedskrive kronens værdi for at snyde sig til konkurrencefordele. Det var jo en total udhuling af almindelige menneskers økonomi.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 16:18

Ole Sohn (SF):

Det er bare lige to ting. Det ene er mere sådan en konstatering, for at vi ikke skal tale os for langt fra hinanden. Altså, jeg har ikke talt for, at man skulle slække på hverken prisstabiliteten eller den lave inflation. Jeg er sådan set fuldstændig enig i, at disse er helt afgørende. Jeg talte bare for, at man skulle styrke det instrument, det er at kunne føre en ekspansiv økonomisk politik, når der er behov for det.

I forbindelse med debatten om den økonomiske krise, og hvad der er op og ned i den, vil jeg spørge: Er det ikke korrekt, at da vi lavede redningspakken for den finansielle sektor, fik vi ikke medtaget hele realkreditområdet, og eftersom det er en særlig dansk foreteelse, skabte det usikkerhed i de internationale finans kredse, hvilket satte pres på hele realkreditområdet, og dermed gjorde det også, at Nationalbanken måtte gå ind, fordi vores valuta var under pres, men da regeringen kom med udspillet om at få skabt et sikkerhedsnet under hele realkreditområdet på samme måde som under banksektoren, ja, så faldt renten igen? Det er bare lige for, at vi har proportionerne i orden.

Det sidste, jeg vil spørge om, er: Blev der virkelig ifølge statsministeren ført en fornuftig økonomisk politik i 1980'erne?

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 16:20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg anerkender fuldstændig, at hr. Ole Sohn ikke på noget tidspunkt har sat spørgsmålstegn ved fornuften i at føre lavinflationspolitik. Jeg har overhovedet heller ikke kritiseret hr. Ole Sohn på det punkt. Det, jeg blot har gjort over for hr. Ole Sohn, er at understrege, at muligheden for at føre ekspansiv finanspolitik i dårlige tider jo er større, hvis man har ført en fornuftig økonomisk politik og lagt penge til side i de gode tider. Derfor er det jo en gennemført sund fornuft, hele euroen hviler på.

Med hensyn til hvorfor kronen i en periode var under pres, kan jeg sige, at det var der mange og også tekniske forklaringer på. Men det, der er kendsgerningen, er altså, at Nationalbanken også nu har følt det nødvendigt at opretholde et rentespænd i forhold til euroen på 1,75 pct., og det er altså historisk højt. Heldigvis gik renten så ned forleden, men rentespændet mellem Danmark og eurozonen er stadig væk 1,75 pct., og det er ganske meget.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker hr. Ole Sohn endnu en kort bemærkning? Nej. Den næste spørger er hr. Jesper Langballe.

Kl. 16:21

Jesper Langballe (DF):

Det er med lidt bæven, for jeg skal ikke påstå, at økonomi er mit gebet, men jeg kan alligevel ikke lade være med at lytte til de her diskussioner med sådan almindelig sund menneskefornuft, og det støder mig, at statsministeren taler, som om det, vi andre er interesserede i, er at komme tilbage til en tilstand, hvor man bare bliver ved med ligesom i gamle dage at nedskrive kronen med de uheldige følger, det havde.

I alle de mange år, vi har ført fastkurspolitik, har vi alligevel haft det redskab liggende i værktøjskassen, at skulle der en dag blive brug for det, kunne man ændre kronekursen. Nu siger statsministeren så, at det redskab er fuldstændig forældet, det er lige til at sætte på museum. Her er vi så nogle, der siger: Lad dog være med at smide det væk, det kunne dog være, at der en dag kunne blive behov for det.

Jeg vil spørge statsministeren: Er det egentlig ikke det, suveræniteten er, nemlig at når der sker noget helt uforudseligt, kan man imødegå det?